

LUXEMBOURG

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SŮD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMISE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCÓMHRHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságá
IL-QORTI TAL-PRIMISTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 22/09

11 Μαρτίου 2009

Απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-354/05

Télévision française 1 SA (TF1) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

**ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΥΡΗ Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΟΤΙ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΩΝ ΤΕΛΩΝ ΣΥΝΙΣΤΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΥΜΒΑΤΗ ΜΕ
ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΑΓΟΡΑ**

Η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας ότι οι δεσμεύσεις που ανέλαβε η Γαλλία αντιστοιχούν στα κατάλληλα μέτρα που πρότεινε το θεσμικό αυτό όργανο.

Στις Μαρτίου 1993, ο εμπορικός ραδιοτηλεοπτικός σταθμός Télévision française 1 SA (TF1) υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία, με την οποία υποστήριξε, μεταξύ άλλων, ότι η επιστροφή των ραδιοτηλεοπτικών τελών στους κρατικούς τηλεοπτικούς σταθμούς France 2 και France 3 συνιστά κρατική ενίσχυση που δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Στις 10 Δεκεμβρίου 2003, η Επιτροπή επισήμανε στη Γαλλική Κυβέρνηση ότι το καθεστώς των ραδιοτηλεοπτικών τελών πρέπει να τροποποιηθεί προκειμένου να εξασφαλιστεί η συμβατότητά του με τους κοινοτικούς κανόνες που έχουν εφαρμογή στις κρατικές ενισχύσεις και απηύθυνε στην κυβέρνηση αυτή σύσταση με την οποία πρότεινε τη λήψη κατάλληλων μέτρων. Με τη σύσταση αυτή προτάθηκε η καθιέρωση ορισμένων απαιτήσεων που αφορούσαν, κατ' ουσίαν, την αναλογικότητα της κρατικής αντιστάθμισης σε σχέση με το κόστος της δημόσιας υπηρεσίας και την υπό τους όρους της αγοράς άσκηση των εμπορικών δραστηριοτήτων των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών που παρέχουν δημόσια υπηρεσία.

Με απόφαση της 20ής Απριλίου 2005¹, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι δεσμεύσεις που ανέλαβε η Γαλλία ανταποκρίνονται στις συστάσεις που το θεσμικό αυτό όργανο της είχε απευθύνει. Η Επιτροπή αποφάσισε να περατώσει τη διαδικασία, υπενθυμίζοντας ταυτοχρόνως ότι η απόφαση αυτή ουδόλως θίγει την εξουσία της να προβαίνει στη διαρκή εξέταση των καθεστώτων υφιστάμενων ενισχύσεων δυνάμει της Συνθήκης.

Εντούτοις, η TF1 αμφισβητεί την ανάλυση αυτή. Η TF1 άσκησε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής.

¹ Απόφαση C(2005) 1166 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2005, σχετικά με ενίσχυση που χορηγήθηκε στη France Télévisions [ενίσχυση E 10/2005 (πρώην C 60/1999) – Γαλλία, Ραδιοτηλεοπτικά τέλη], κοινοποιηθείσα από την Επιτροπή στις γαλλικές αρχές στις 21 Απριλίου 2005.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Πρωτοδικείο επικυρώνει, κατ' ουσίαν, την απόφαση της Επιτροπής.

Ο χαρακτηρισμός του μέτρου ως κρατικής ενίσχυσης και η εξέταση της συμβατότητάς του με την κοινή αγορά

Το Δικαστήριο αποφαινεται, κατ' ουσίαν, **ότι πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ του ζητήματος του χαρακτηρισμού ενός μέτρου ως κρατικής ενίσχυσης, υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, και του ζητήματος σχετικά με την εκτίμηση της συμβατότητας της ενίσχυσης αυτής με την κοινή αγορά.**

Το Δικαστήριο, με την **απόφαση Altmark**², υπενθύμισε ότι, για να συνιστά ένα μέτρο κρατική ενίσχυση, πρώτον, πρέπει να πρόκειται για παρέμβαση εκ μέρους του κράτους ή μέσω δημοσίων πόρων, δεύτερον, η παρέμβαση αυτή πρέπει να μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, τρίτον, πρέπει να χορηγεί ένα πλεονέκτημα υπέρ του δικαιούχου και, τέταρτον, πρέπει να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό.

Όσον αφορά την τρίτη προϋπόθεση, που αφορά την ύπαρξη πλεονεκτήματος, το Δικαστήριο επισήμανε ότι, στον βαθμό που μια κρατική παρέμβαση πρέπει να θεωρηθεί ως αντιστάθμιση αποτελούσα την αντιπαροχή έναντι παρεχομένων εκ μέρους των δικαιούχων επιχειρήσεων υπηρεσιών προς εκπλήρωση υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας, έτσι ώστε οι επιχειρήσεις αυτές να μην επωφελούνται στην πραγματικότητα από ένα οικονομικό πλεονέκτημα, με αποτέλεσμα να μην περιέρχονται λόγω της κρατικής παρεμβάσεως οι επιχειρήσεις αυτές σε ευνοϊκότερη θέση ως προς τον ανταγωνισμό σε σχέση με τις επιχειρήσεις που τις ανταγωνίζονται, η παρέμβαση αυτή δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

Το Δικαστήριο προσέθεσε ότι, πάντως, **για να μη χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση μια τέτοια αντιστάθμιση σε συγκεκριμένη περίπτωση, πρέπει να πληρούνται σωρευτικά τέσσερις προϋποθέσεις (προϋποθέσεις Altmark):** 1) η δικαιούχος επιχείρηση πρέπει να είναι πράγματι επιφορτισμένη με την εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, ενώ η υποχρέωση αυτή πρέπει να είναι σαφώς καθορισμένη· 2) οι βασικές παράμετροι βάσει των οποίων υπολογίζεται η αντιστάθμιση πρέπει να έχουν προσδιοριστεί προηγουμένως αντικειμενικά και με διαφάνεια· 3) η αντιστάθμιση δεν πρέπει να υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την κάλυψη του συνόλου ή μέρους των δαπανών που πραγματοποιούνται για την εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών εσόδων και ενός εύλογου κέρδους σε σχέση με την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών· 4) όταν η επιλογή της επιχείρησης στην οποία πρόκειται να ανατεθεί η εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας δεν πραγματοποιείται στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, το επίπεδο της απαραίτητης αντισταθμίσεως πρέπει να καθορίζεται βάσει αναλύσεως των δαπανών στις οποίες θα προέβαινε μια μέση επιχείρηση, με χρηστή διαχείριση και κατάλληλα εξοπλισμένη προς ικανοποίηση των απαιτήσεων σχετικά με την παροχή δημόσιας υπηρεσίας προκειμένου να εκπληρώσει τις ως άνω υποχρεώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τα σχετικά έσοδα και ένα εύλογο κέρδος από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών.

Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι **οι προϋποθέσεις Altmark έχουν ένα και μοναδικό σκοπό, ήτοι τον χαρακτηρισμό του επίδικου μέτρου ως κρατικής ενίσχυσης και δεν αφορούν το ζήτημα της συμβατότητας της κρατικής ενίσχυσης με την κοινή αγορά κατά το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ.**

Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την εφαρμογή των προϋποθέσεων Altmark.

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2003, Altmark Trans GmbH, C-280/00, Συλλογή 2003, σ. I-7747.

Επί του περιεχομένου των δεσμεύσεων που ανέλαβε Γαλλία για να εξασφαλίσει τη συμβατότητα των ραδιοτηλεοπτικών τελών με την κοινή αγορά.

Σκοπός της πρώτης δέσμευσης είναι να αντιμετωπίσει την ανησυχία της Επιτροπής σχετικά με την υπεραντιστάθμιση του καθαρού κόστους της δημόσιας υπηρεσίας. Η Γαλλία δεσμεύτηκε να εξασφαλίσει ότι το ύψος των χρηματικών πόρων που προτείνεται να χορηγηθούν στη France Télévisions καλύπτει μόνον το κόστος της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων της δημόσιας υπηρεσίας, ότι τα κέρδη που ενδεχομένως θα προκύψουν επανεπενδύονται εξ ολοκλήρου στις δραστηριότητες των κρατικών τηλεοπτικών σταθμών και ότι τα κέρδη αυτά θα ληφθούν υπόψη κατά την κατάρτιση του προϋπολογισμού για το επόμενο οικονομικό έτος. Επιπλέον, οι γαλλικές αρχές θα καθιερώσουν στη γαλλική νομοθεσία, εντός των δύο επομένων ετών, την αρχή της απουσίας υπεραντιστάθμισης του κόστους της δημόσιας υπηρεσίας.

Σκοπός της δεύτερης δέσμευσης είναι να αντιμετωπίσει την ανησυχία της Επιτροπής σχετικά με την εμπορική συμπεριφορά των κρατικών τηλεοπτικών σταθμών. Η Γαλλία ανέλαβε τη δέσμευση να εξασφαλίζει ετησίως, μέσω ανεξάρτητου ελεγκτικού φορέα του οποίου η έκθεση διαβιβάζεται στο Κοινοβούλιο, ότι οι κρατικοί τηλεοπτικοί σταθμοί εκπληρώνουν την υποχρέωση που υπέχουν να ασκούν τις εμπορικές τους δραστηριότητες υπό τις συνθήκες της αγοράς.

Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι οι δεσμεύσεις αυτές αντιστοιχούν απολύτως στις μη πεπλανημένες προτάσεις της Επιτροπής, η οποία, κατά συνέπεια, ορθώς **θεώρησε ότι το καθεστώς των τελών είναι συμβατό με την κοινή αγορά.**

Επιπλέον, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει και ότι τήρησε την διαδικασία εξετάσεως της ενίσχυσης, το Πρωτοδικείο επικυρώνει την απόφαση του θεσμικού αυτού οργάνου.

Συνεπώς, η προσφυγή της TF1 απορρίπτεται.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησώς της.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Πρωτοδικείο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: DE, EN, EL, ES, FR, IT, PT

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου
[T-354/05](#)

Μπορείτε να το συμβουλευθείτε, κατά κανόνα, από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδη
Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674